

וילך חכ"ד שיחה א'

"מקץ שבע שנים" – ביאור "בשנה ראשונה של שמיטה שהיא שנה שמינית", וביאור ג' הענינים שבשמיטה: שביטת האדם, שמיטת הארץ, והפירות הם הפקר.

ברש"י (לא, י): "מקץ שבע שנים: בשנה ראשונה של שמיטה שהיא שנה שמינית, ולמה קורא אותה שנת השמיטה שעדיין שביעית נוהגת בה בקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית".

בפשטות צריך לומר שכוונת רש"י הוא לבאר איך נאמר "מקץ גו' במועד שנת השמיטה" הרי מיד לאח"ז נאמר "בחג הסוכות" שהוא השנה השמינית. אך עפ"ז ה' צריך להביא את התיבות "בחג הסוכות" כדיבור המתחיל, והי' צריך להתחיל "בשנה שמינית" - ולא להקדים "בשנה ראשונה של שמיטה". ומה נוגע שהציווי על הקהל הוא "במועד שנת השמיטה" - כשמקצת דיני שביעית עדיין נוהגים?

והביאור בזה: לרש"י קשה מדוע ענין חשוב כל כך ד"למען ישמעו גו' ויראו גו'" הוא בסוף תקופה ולא בהתחלתה? ולכן מפרש שאין הכי נמי המדובר הוא בשנה ראשונה של שביעית, שענין הקהל הוא לפעול התעוררות על משך שש שנות השמיטה הבאות. ורש"י ממשיך שהיא "שנה שמינית" כי התכלית דהקהל הוא להמשיך את ההתעוררות שמלימוד התורה בשנה השביעית על השנים הבאות, ש"שנה שמינית" מדגיש שבא בהמשך לשנה השביעית.

בפנימיות הענינים: בשמיטה ישנם ג' ענינים: (א) שביטת האדם, שע"ז נרגש באדם ש"אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני", והרגש זה נמשך לשנים שלאחרי שמיטה ע"י מצות הקהל שאז קוראים פרשת "שמע ישראל", שבה מודגש קבלת עול מלכות שמים ולימוד התורה והתעסקות בענינים רוחניים. (ב) שמיטת הארץ, שע"ז נרגש באדם שהארץ וכללות הנהגת הטבע הוא בבעלותו של הקב"ה. וענין זה נמשך לשאר השש שנים ע"י שהמלך קורא בפרשת "והי' אם שמוע" ששם מבואר ש"מטר ארצכם וגו'" תלוי בקיום רצון ה'. (ג) הפירות הם הפקר לכל, שזה מדגיש שגם לאחר שה' נתן נכסים ליהודי מ"מ הם שייכים להקב"ה. וזה נמשך על כל השש שנים ע"י שבהקהל קורא המלך "עשר תעשר" ו"כי תכלה לעשר" - הפרשת תרומות ומעשרות, כי הנכסים הם של הקב"ה.

ועפ"ז יובן ש"עדיין שביעית נוהג בה" הוא בשייכות לענין הג' - "קציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית", כי ענין הב' - שהטבע הוא בבעלותו של הקב"ה - ישנה ממילא בשנה השמינית שהרי אוכלים מהפירות שנתברכו מהשנה השישית - שרואים בגלוי את ברכת ה'.